

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

Факультет філології і журналістики
Кафедра журналістики

Кваліфікаційна робота

ІСТОРІЯ ВІДВАГИ ТА СПАДКОВОЇ ВІДДАНOSTІ: ЛОНГРІД

Спеціальність 061 Журналістика
Освітня програма «Журналістика»

здобувачки вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня
ГУЦОЛ Анастасії Анатоліївни

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:
кандидат наук із соціальних
комунікацій, доцент
КУШНІР Оксана Василівна

Тернопіль-2026

АНОТАЦІЯ

Гуцол А. А. Історія відваги та спадкової відданості: лонгрід.

Кваліфікаційна робота здобувачки першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 061 Журналістика. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2026. 46 с.

Кваліфікаційну роботу реалізовано у форматі лонгріду «Історія відваги та спадкової відданості», у якому висвітлено історію батька та сина, об'єднаних спільною боротьбою за незалежність України.

Інформаційний продукт спрямований на комплексне розкриття теми спадкової відданості військовій службі через особисті історії героїв, їхні спогади, інтерв'ю та документальні матеріали. Його втілено у сучасному форматі мультимедійного лонгріду, який поєднує текстові, візуальні та аудіовізуальні елементи.

Структура продукту включає емоційний вступ, портретні нариси героїв, авторський відеосюжет, інтерв'ю з військовослужбовцями, спогади про війну, інфографіку бойового шляху та фотоматеріали. Особливу увагу приділено розкриттю теми сімейних цінностей, патріотизму та спадкоємності поколінь у захисті держави.

Практична цінність роботи полягає у створенні сучасного мультимедійного журналістського продукту, який може бути використаний як приклад реалізації лонгріду на воєнну тематику та як джерело документальних свідчень про російсько-українську війну.

Ключові слова: лонгрід, мультимедійний продукт, інтерв'ю, портретний нарис, російсько-українська війна, воєнна тематика, візуалізація.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ	7
2. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	15
3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	19
4. ТЕХНІЧНІ І ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ	21
5. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ	23
5.1. Технічні характеристики	23
5.2. Структура продукту	23
5.3. Опис авторської документації	25
5.4. Авторська документація	25
6. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ПРОДУКТУ	32
6.1. Умови впровадження	32
6.2. Специфікація аудиторії	32
6.3. Ефективність продукту	33
ДОДАТКИ	35

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасних умовах повномасштабної війни особливого значення набувають журналістські матеріали, які висвітлюють історії людей та розкривають особистий вимір боротьби українського народу за незалежність держави. Однією з важливих тем сучасної воєнної журналістики є тема спадковості військової служби, передачі патріотичних цінностей між поколіннями та родинної відданості захисту Батьківщини. Саме такі матеріали дозволяють глибше зрозуміти мотивацію українських військових, їхню систему цінностей та роль сімейних традицій у формуванні громадянської позиції.

Актуальність теми кваліфікаційної роботи зумовлена необхідністю документування особистих історій учасників російсько-української війни та збереження пам'яті про їхній внесок у боротьбу за незалежність України. Особливий інтерес становлять історії військових родин, у яких захист держави став не лише особистим вибором, а й продовженням родинних традицій. Такі матеріали сприяють формуванню національної пам'яті, патріотичному вихованню молоді та популяризації цінностей відповідальності, мужності й самопожертви [10; 12].

Кваліфікаційна робота виконана у форматі мультимедійного лонгріду під назвою «Історія відваги та спадкової відданості». Основу продукту складає історія батька та сина, які брали участь у бойових діях під час російсько-української війни. Через інтерв'ю, портретні нариси, спогади героїв, відеосюжет та візуальні матеріали розкривається тема спадкової мужності, сімейної підтримки та особистої відповідальності за майбутнє своєї держави.

Практична значущість роботи полягає у створенні сучасного мультимедійного журналістського продукту, який поєднує різні способи подачі інформації та демонструє можливості лонгріду як одного з найефективніших форматів сучасної цифрової журналістики [14]. Матеріали кваліфікаційної роботи можуть бути використані як приклад створення мультимедійних історій на воєнну тематику, а також як джерело інформації для подальших досліджень

у галузі журналістики, медіакомунікацій та документування воєнного досвіду українців.

Мета кваліфікаційної роботи – створити журналістський продукт у форматі лонгріду, який комплексно висвітлює історію батька та сина, об'єднаних спільною боротьбою за незалежність України, а також демонструє явище спадкової відданості військовій службі.

Для досягнення поставленої мети було визначено такі **завдання**:

- з'ясувати феномен лонгріду у журналістскознавчому дискурсі;
- опрацювати джерельну базу для вивчення теми, записати та опрацювати спогади героїв;
- розробити концепцію лонгріду, спроектувати його формальну структуру;
- створити всі складові лонгріду відповідно до концепції;
- здійснити структурування та оформлення матеріалу у форматі мультимедійного лонгріду.

Під час підготовки та виготовлення інформаційного продукту було використано такі **методи**:

- *вивчення наукової літератури* (для окреслення теоретичних засад та розроблення методології реалізації ідеї кваліфікаційної роботи);
- *аналіз джерел інформації* (для збору, перевірки та систематизації фактів, необхідних для достовірного висвітлення історії героїв лонгріду);
- *інтерв'ювання* (для отримання первинної інформації від Любомира і Михайла Магасів відтворення історії від першої особи);
- *спостереження* (для безпосереднього спостереження за героями матеріалу, розуміння реальної картини їх поведінки);
- *біографічний* (для вивчення індивідуального шляху та життєвого досвіду батька і сина);
- *нарисовий* (для художньо-документального відтворення життєвої історії героїв та розкриття їхніх особистісних характеристик);

візуалізації (для наочного представлення фактів і подій за допомогою фотоілюстрацій, документальних матеріалів і графічних елементів та посилення сприйняття змісту лонгріду аудиторією);

– *систематизації та узагальнення результатів* (для створення цілісної роботи).

Структуру кваліфікаційної роботи у форматі лонгріду охоплює емоційний вступ, портретні нариси героїв, інтерв'ю з батьком і сином, їхні спогади про війну, авторський відеосюжет, інфографіка бойового шляху та фотоматеріали, що забезпечують цілісне розкриття теми та сприяють глибшому сприйняттю історії читачем.

Апробація результатів кваліфікаційної роботи репрезентована:

– *доповіддю* на IV Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку» (ТНПУ, 23 квітня 2026 року) (Додаток А);

– публікацією тез доповіді: Гуцол А. Мультимедійність лонгріду: синергія тексту, візуалу та інтерактивну. *Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку*. Збірник тез за матеріалами IV Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Тернопіль, 23 квітня 2026 року) / упоряд.: Н. Поплавська, О. Мединська, О. Кушнір, О. Пелешок, Ю. Нагорна. Тернопіль: Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2026. С. 71–73 (Додаток Б);

– *участю* у V Всеукраїнському відкритому медіафестивалі «Разом до перемоги!» (ТНПУ, 20 квітня – 13 травня 2026 року) (Додаток В).

1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

Теоретичною складовою інформаційного продукту стали сучасні підходи до мультимедійної журналістики, принципи створення лонгвідів, особливості висвітлення воєнної тематики та використання художньо-публіцистичних жанрів [13; 14; 37]. Важливим теоретичним підґрунтям також стали дослідження з теорії масової комунікації, які розглядають медіа як інструмент формування суспільної свідомості та історичної пам'яті, особливо в умовах війни, коли журналістський матеріал виходить за межі простого інформування й набуває рис соціально відповідального документування епохи [6; 11]. Реалізація інформаційного продукту базується на осмисленні розвідок з журналістикознавства, які визначають роль медіа у формуванні національної свідомості та громадянської позиції [8; 9].

Формат лонгвіду дозволив комплексно представити історію батька та сина, поєднавши документальність, емоційність та мультимедійність. Такий синтез став можливим завдяки глибокому опрацюванню теоретичних засад наративної журналістики, яка розглядає текст не просто як набір фактів, а як історію з власною драматургією, що дозволяє читачеві не лише дізнатися про події, а й відчувати їх емоційно [3; 5; 10; 28]. У цьому контексті особливе значення мають праці, що досліджують взаємозв'язок журналістики та художньої публіцистики, адже саме на цьому перетині народжується якісний портретний нарис [29; 31].

Лонгвід – мультимедійний журналістський матеріал великого обсягу, який поєднує текст, фотографії, відео, інфографіку, аудіо та інтерактивні елементи [14; 33; 38; 40; 42]. Така структура дає змогу авторові будувати оповідь багатовимірно: текст забезпечує фактологічну глибину та аналітику, відео передає емоції та атмосферу, а інфографіка робить складні процеси наочними й зрозумілими [4; 8; 33; 38; 42]. Ключовою особливістю цього формату є можливість комплексно розкрити тему, створити ефект занурення читача в події та забезпечити глибоке емоційне сприйняття матеріалу. Ефект занурення досягається не лише через

мультимедійність, а й через продуману композицію, темпоритм оповіді та використання художньо-виражальних засобів, які активують уяву читача та змушують його співпереживати героям [4; 5; 8; 19; 28].

На відміну від традиційної новини, яка спрямована насамперед на оперативне інформування аудиторії, лонгрід дає можливість детально розкрити історію героїв, показати контекст подій та їхні наслідки [1; 20; 21]. У той час як новина відповідає на запитання «що сталося?», лонгрід прагне відповісти на запитання «чому це сталося?», «як це пережили люди?» та «що це означає для нас?» [1; 20; 28; 34].

Саме тому цей формат часто використовується для висвітлення соціально важливих тем, людських історій, воєнних подій, документальних проєктів та журналістських розслідувань. Воєнна тематика потребує особливої глибини опрацювання, адже йдеться про долі людей, їхню боротьбу, втрати та перемоги, тому лонгрід стає оптимальною формою для збереження цих історій у пам'яті суспільства [13; 15].

Тема кваліфікаційної роботи потребує саме такого підходу, оскільки історія батька та сина, які разом брали участь в російсько-українській війні, не може бути повноцінно розкрита в межах короткого журналістського матеріалу. Формат лонгріду дозволяє поєднати документальність, емоційність і мультимедійність, створюючи цілісний образ героїв та їхнього бойового досвіду.

Саме завдяки такому підходу читач отримує можливість побачити героїв у всій їхній багатогранності – не лише як військових, а як батька й сина, як людей зі своїми цінностями, страхами, надіями та спогадами [34]. Після початку повномасштабного вторгнення воєнна журналістика стала одним із провідних напрямів діяльності українських медіа. Це зумовлено не лише суспільним запитом на інформацію з фронту, а й усвідомленням того, що війна змінює життя кожної української родини, а отже, кожна родинна історія стає частиною загальнонаціонального наративу [24; 37; 39].

Водночас робота журналіста під час висвітлення воєнної тематики потребує особливої відповідальності, дотримання професійних стандартів та етичних принципів. Журналіст має бути свідомим того, що його матеріали можуть впливати на емоційний стан аудиторії, формувати ставлення до військових та держави, а також створювати історичний наратив, який будуть вивчати наступні покоління [7; 13; 15; 35; 37].

Основним завданням журналіста є не лише інформування аудиторії про події війни, але й збереження людського виміру цих подій [5; 21]. Саме тому сучасна воєнна журналістика все більше уваги приділяє психологічному аспекту – тому, що відбувається всередині людини під час війни, як змінюється її світосприйняття, система цінностей та ставлення до життя [35; 36]. Саме тому сучасні медіа все частіше звертаються до персоналізованих історій, які дозволяють показати війну через долі конкретних людей [7; 13; 38]. Унікальність людської долі, її неповторність та водночас типовість для цілого покоління захисників – це те, що робить персоналізовану журналістику таким потужним інструментом емоційного впливу та суспільного діалогу [1; 5].

Історії військовослужбовців мають особливу цінність для суспільства, оскільки допомагають зрозуміти внутрішню мотивацію захисників, їхні переживання, цінності та особистий досвід. Через ці історії суспільство усвідомлює, що війна – це не лише оперативні зведення та карта бойових дій, а щоденна боротьба, ризик, втрата побратимів і водночас відчуття братерства та виконаного обов'язку [13; 24; 26].

Такі матеріали виконують не лише інформаційну, а й соціальну функцію, сприяючи формуванню історичної пам'яті та усвідомленню значення боротьби за незалежність держави. Через ці історії українці усвідомлюють, що війна триває не десь далеко, а в житті їхніх співгромадян, що кожен військовий – це чийсь батько, син, чоловік, брат, а отже, війна стосується кожного з нас [2; 12; 32; 37; 39].

У роботі над інформаційним продуктом особлива увага приділена етичним аспектам висвітлення воєнної тематики. Йдеться, зокрема, про повагу

до героїв, коректне подання травматичного досвіду, уникнення ретравматизації через деталізовані описи насильства та страждань, а також дотримання принципу «не нашкодь» як для самих героїв, так і для аудиторії [35; 39]. Подані в лонгріді спогади та інтерв'ю героїв відображають їхній особистий досвід без надмірної драматизації чи сенсаційності [7; 38].

Такий підхід дозволив зосередити увагу на внутрішньому світі героїв, їхніх переконаннях та системі цінностей, а не на зовнішніх ефектах війни, які часто експлуатуються в низькопробній журналістиці заради рейтингів [7; 13]. Це дозволяє зберегти достовірність матеріалу та повагу до учасників подій. Достовірність забезпечується не лише фактологічною точністю, а й емоційною щирістю, відсутністю спроб маніпулювати читачем або нав'язувати йому певну оцінку, натомість йому надається можливість самотужки зробити висновки на основі почутого [2; 5; 7; 13; 35].

Одним із ключових жанрів, використаних у продукті, став *портретний нарис*. У сучасній журналістиці цей жанр є одним із найефективніших засобів створення цілісного образу людини та розкриття їх характеру [10; 17; 31]. Портретний нарис дозволяє не просто розповісти про людину, а показати її в розвитку, через ключові моменти життя, що формують особистість, через її вчинки, слова та стосунки з іншими людьми [1; 5; 9; 31; 32].

Портретний нарис поєднує елементи журналістики та художньої публіцистики [5; 21]. У цьому синтезі полягає його сила: журналістика дає факти, документальну основу, а художня публіцистика – образність, емоційну глибину, здатність передати внутрішній світ людини через деталі, порівняння та художні узагальнення [2; 5]. Його головною метою є не лише повідомлення фактів про людину, а й передача її внутрішнього світу, життєвих принципів, переконань та індивідуальних особливостей. Це вимагає від автора особливої уваги до деталей, уміння слухати й чути героя, помічати те, що лежить за межами слів – жести, міміку, паузи, інтонації – та втілювати це в тексті, створюючи живий, дихаючий образ [1; 5; 9].

Цей жанр вимагає від журналіста не лише фактологічної точності, а й здатності до емпатії, глибокого розуміння внутрішніх мотивів та переживань героя [9; 31]. У контексті військової тематики портретний нарис набуває особливого значення, адже він дозволяє показати, як екстремальні умови війни виявляють справжню сутність людини, її мужність, витримку та відданість ідеалам [13; 24; 37].

Завдяки детальному опису зовнішності, жестів, міміки, одягу та оточення героя створюється ефект його присутності, ніби читач бачить його на власні очі, що значно посилює емоційне сприйняття матеріалу [3; 4; 8]. Вдало підібрана деталь стає символом, що розкриває глибинні риси характеру або ключові моменти життєвого шляху героя, роблячи його образ більш виразним і запам'ятовуваним [5; 29; 31].

Портретний нарис також виконує пізнавальну функцію, розширюючи уявлення читача про різні соціальні групи, професії, історичні періоди та життєві обставини [2; 12; 32]. Завдяки своїй художній образності він здатний викликати потужний емоційний відгук у читача, формувати його ставлення до героя та піднімати важливі морально-етичні питання [35].

У межах кваліфікаційного журналістського продукту було створено два портретні нариси – про батька та сина. Створення двох нарисів у межах одного продукту дало змогу не лише представити кожного героя окремо, а й показати діалог поколінь, естафету цінностей, яка передається від батька до сина, що є центральною темою всієї роботи [1; 5; 20]. Через опис зовнішності, поведінки, життєвого досвіду та військової служби вдалося розрити не лише їхні особистості, а й взаємозв'язок між поколіннями, який проявився не лише через спільну військову службу, а через спільні моральні принципи, спільне розуміння обов'язку, честі та любові до України, що формувалося в родині протягом десятиліть [32].

Портретні нариси стали важливою складовою лонгріду, оскільки допомогли читачеві ближче познайомитися з героями ще до ознайомлення з їхніми спогадами та інтерв'ю. Це дозволило створити ефект особистого знайомства, коли читач уже

має певне уявлення про героя і з більшою емпатією сприймає його подальшу розповідь про бойові дії та особисті переживання [1; 5; 9; 20; 31].

Одними з ключових елементів продукту стали *інтерв'ю з військовослужбовцями*. Метод інтерв'ювання є одним із найпоширеніших у журналістській практиці, оскільки дозволяє отримати інформацію безпосередньо від героїв матеріалу [9; 33]. В умовах воєнної журналістики інтерв'ю набуває особливої ваги, адже голос військового – це голос очевидця, голос історії, який не можна підробити чи сфабрикувати, він несе в собі правду конкретної людської долі [13].

Побудова розмови вимагає особливої тактовності: питання мають бути відкритими, не нав'язливими, дозволяти героєві самостійно обирати, про що говорити, а про що промовчати. Окрім того, важливо забезпечити комфортний темп розмови, не квапити співрозмовника, давати йому час для роздумів і формулювання відповідей, адже саме в невимушеній атмосфері народжуються найщиріші та найглибші розповіді [5; 9; 32].

Застосування методу глибинного інтерв'ю дозволило не лише зібрати фактичний матеріал, а й створити атмосферу довіри, що сприяло відвертості героїв і, як наслідок, багатству та емоційній насиченості отриманих даних [1; 4; 34].

Інтерв'ювання дало можливість зібрати фактичний матеріал про:

- життєвий шлях героїв;
- військову службу;
- спогади про бойові дії;
- мотивацію під час служби.

Крім того, під час інтерв'ю було зібрано інформацію про сім'ю, виховання, освіту, професійний вибір героїв, що дозволило відтворити ширший соціокультурний контекст їхньої життєвої траєкторії [1; 5; 9; 32; 34]. Також цей метод дозволив передати індивідуальні особливості мовлення героїв та зробити матеріал більш живим і достовірним. Мовлення кожного героя – це його маркер, що відображає походження, освіту, життєвий досвід, ставлення до

подій, тому журналіст зберігає живі мовні звороти, діалектизми, військовий сленг, що надає матеріалу автентичності та унікальності [1; 5; 9; 32; 34].

Особливу цінність становлять *особисті спогади військових*, які дозволяють читачеві побачити війну крізь призму людського досвіду. Це не просто перелік бойових епізодів, а їх осмислення, рефлексія про страх, мужність, втрати, дружбу, віру та надію – те, що формує справжнє розуміння війни як екзистенційної події в житті людини [24; 26]. Саме завдяки інтерв'ю вдалося розкрити тему спадкової відданості військовій справі та показати, як сімейні цінності впливають на життєвий вибір людини. У розповідях героїв пронизливо звучить думка про те, що обов'язок захищати Батьківщину не був для них нав'язаний ззовні, а виростав із глибинних родинних наративів, історій дідів та прадідів, які воювали за Україну в різні часи [37].

Однією з головних характеристик сучасного лонгріду є поєднання різних способів подачі інформації. Для підвищення ефективності сприйняття матеріалу в продукті були використані:

- фотографії;
- відеосюжет;
- інфографіка;
- портретні нариси;

Кожен із цих елементів не дублює інший, а доповнює, розширюючи межі сприйняття, створюючи багат шаровість розповіді, яка залучає різні канали сприйняття читача та посилює загальний ефект від матеріалу [4; 8].

Фотографії виконують документальну функцію та допомагають створити емоційний зв'язок між читачем і героями [3; 44]. Якісна фотографія здатна передати настрій, стан героя, атмосферу місця, вона фіксує мить, яка стає вічною, дозволяючи читачеві відчути себе спостерігачем і співучасником подій [4; 8; 42].

Завдяки візуальним образам аудиторія отримує можливість краще зрозуміти умови служби військових та особливості їхнього повсякденного життя. Фотографії з фронту, побуту в окопах, бліндажах, на позиціях – це не лише

ілюстрації до тексту, а самостійні історії, які промовляють до читача без слів, на рівні емоцій та відчуттів [3; 4; 8]. Також звуковий супровід та усне мовлення є важливими засобами впливу на аудиторію в сучасних медіа [8; 42]. Голос героя, записаний на відео чи аудіо, створює відчуття присутності, наближує читача до героя, робить його розповідь більш переконливою та емоційно насиченою, адже саме інтонація часто передає більше, ніж слова [4; 8; 36; 42].

Ключовим елементом лонгріду став авторський відеосюжет, присвячений темі спадкової відданості та військової служби [3; 4]. Відеосюжет поєднав кадри з інтерв'ю, архівні родинні фотографії, документальні кадри з місць служби героїв, що дозволило візуалізувати ідею спадковості, показати, як історія однієї родини вплітається в історію цілої країни [3; 4; 8].

Окреме місце в структурі інформаційного продукту займає інфографіка бойового шляху військовослужбовців. Вона візуалізує служби, перетворюючи розрізнені факти на цілісну картину, яка допомагає читачеві зрозуміти масштаб і динаміку подій, учасниками яких стали герої [4; 8; 33; 38; 42]. Вона допомагає наочно відобразити географію проходження служби героїв та зробити складну інформацію більш зрозумілою для аудиторії. Завдяки інфографіці читач, не маючи спеціальних знань у військовій справі, може швидко зорієнтуватися в географії бойових дій, зрозуміти логістику та хронологію подій, що робить матеріал доступнішим і привабливішим для сприйняття [4; 8; 33; 38; 42].

Отже, використання мультимедійних елементів забезпечило комплексне розкриття теми та дозволило створити сучасний журналістський продукт, який відповідає вимогам цифрової журналістики. Такий продукт не просто інформує, а й створює цілісний естетичний та емоційний досвід, який залишається в пам'яті читача та формує його світоглядні орієнтири [4; 8; 34; 38; 42].

Застосування портретних нарисів, інтерв'ю, спогадів, відеосюжету та інфорграфіки сприяло детальному розкриттю теми спадкової відданості військовій службі та створенню журналістського матеріалу, спрямованого на збереження пам'яті про учасників боротьби за незалежність України.

2. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Баранецька А. Д. Основи журналістики : навчальний посібник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2018. 248 с.
2. Березенко В. В. Теорія масової комунікації : навчальний посібник. Запоріжжя : ЗНУ, 2014. 290 с.
3. Бондаренко В. Теорія масової комунікації в умовах гібридних загроз. Київ : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2022. 312 с.
4. Вербовий Р. Інструментарій створення мультимедійного контенту. *Кросмедіа: контент, технології, перспективи*. Київ : Ін-т журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка, 2017. 234 с.
5. Воронова М. І. Сучасна портретистика. Проблема жанру. *Електронна бібліотека Інституту журналістики*. URL: <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1308> (дата звернення: 17.06.2026).
6. Гоян В. В. Телевізійна журналістика і журналістська творчість : навчальний посібник. Київ : Київський університет, 2011. 320 с.
7. Гоян О. Я. Основи радіожурналістики і тележурналістики : підручник. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2012. 352 с.
8. Грабовський С. Нариси з історії української журналістики. Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2021. 280 с.
9. Денисюк Т. Наративна журналістика: теоретичні засади та практичні стратегії. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2023. Вип. 78. С. 45–58.
10. Євтушенко О. Візуальний сторітелінг у мультимедійних проєктах. *Медіапростір*. 2024. № 12. С. 112–126.
11. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості : підручник. Львів : ПАІС, 2008. 276 с.
12. Іванов В. Ф. Основні теорії масової комунікації і журналістики : навчальний посібник. Київ : Центр вільної преси, 2010. 258 с.

13. Іващук А. Трансформація жанру нарису у нових медіа. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2019. Вип. 46. С. 297–303.
14. Каппон Р. Дж. Настанови журналістам Ассошіейтед Прес. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2005. 125 с.
15. Квіт С. Журналістика в умовах війни: етичні виклики та професійні стандарти. Київ : Інститут журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка, 2022. 198 с.
16. Ковпак В. Інформаційна безпека та факт-чекінг у журналістських розслідуваннях. *Дослідження медіа*. 2023. Вип. 8. С. 33–47.
17. Корнійчук О. Структура мультимедійного лонгріду: композиційні прийоми та технології. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2024. Вип. 58. С. 120–134.
18. Лешко У. Лонгрід як форма сучасної мультимедійної журналістики. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2020. Вип. 48. С. 180–188.
19. Лешко У. Типи лонгрідів у сучасних онлайн-медіа: позитивні та негативні аспекти. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2025. Вип. 56.
20. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики : підручник. Київ : Знання, 2006. 628 с.
21. Литвиненко П. Драматургія в документальній журналістиці. *Актуальні питання масової комунікації*. 2022. № 21. С. 78–91.
22. Мельникова Т. Воєнна журналістика в Україні: трансформація жанрів та форматів. Київ : Центр вільної преси, 2023. 256 с.
23. Михайлин І. Л. Основи журналістики : підручник. Київ : Центр учбової літератури, 2011. 496 с.
24. Назаренко В. Психологія сприйняття воєнного контенту аудиторією. *Науковий вісник*. 2024. Вип. 15. С. 210–225.
25. Оленюк О. Інтерактивність у сучасних цифрових медіа: технології та тренди. Запоріжжя : ЗНТУ, 2023. 176 с.

26. Петренко Р. Сторітелінг як основа журналістської майстерності. *Журналістика XXI століття*. 2023. № 8. С. 45–62.
27. Потятиник Б. В. Медіа: ключі до розуміння. Серія: Медіакритика. Львів : ПАІС, 2004. 312 с.
28. Різун В. В. Теорія масової комунікації : підручник. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2008. 260 с.
29. Савченко Н. Портретний нарис у системі художньо-публіцистичних жанрів. *Збірник наукових праць*. 2024. Вип. 12. С. 89–103.
30. Сидоренко Н. М. Журналістика: історія, теорія, практика : навчальний посібник. Київ : Київський університет, 2013. 415 с.
31. Тонкіх І. Інтернет-журналістика. Жанри в інтернеті: Навчальний посібник. Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. 130 с.
32. Троян А. Мультимедійна журналістика: теорія та практика. Київ : АртЕк, 2023. 240 с.
33. Федоренко М. Етика воєнної журналістики: між правдою та безпекою. *Етичні виміри медіа*. 2024. № 6. С. 55–72.
34. Хоменко Л. Вплив візуального контенту на емоційний стан аудиторії. *Медіапсихологія*. 2023. Т. 4. С. 134–149.
35. Цимбалюк Д. Формування історичної пам'яті засобами журналістики. Київ : Смолоскип, 2022.
36. Чабаненко М. Мультимедійність в інтернет-журналістиці: Навчально-методичний посібник. Запоріжжя : Просвіта, 2018. 80 с.
37. Шебеліст С. Війна і журналістика : практичний посібник для журналістів. Київ : Інститут масової інформації, 2022. 96 с.
38. Шевченко В. Мультимедійний контент : навчальний посібник. Київ, 2017. 239 с.
39. Шевченко В. Мультимедійні історії : інтерактивний навчальний посібник. Київ, 2020. 74 с.
40. Юферева О. В. Мультимедійна журналістика : навчальний посібник. Київ : Академія української преси, 2021. 210 с.

41. ЕЖО. «Лонгрід – це рушниця, що вистрілює декілька разів», – редактор [Focus.ua](https://ua.ejo-online.eu/3276/etyka-ta-yakist/лонгрід-це-рушниця-що-вистрілює-дек). URL: <https://ua.ejo-online.eu/3276/etyka-ta-yakist/лонгрід-це-рушниця-що-вистрілює-дек> (дата звернення: 17.06.2026).

42. WebMaestro. Як зробити лонгрід, який дочитають до кінця? URL: <https://webmaestro.com.ua/ua/blog/long-read/>

3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Академія української преси. Мультимедійна журналістика. URL: <https://www.aup.com.ua>
2. АрміяInform. Офіційне військово інформацийне агентство. URL: <https://armyinform.com.ua>
3. Детектор медіа. Матеріали з мультимедійної журналістики. URL: <https://detector.media>
4. Інститут масової інформації. Рекомендації щодо висвітлення воєнної тематики. URL: <https://imi.org.ua>
5. Комісія з журналістської етики. Кодекс етики українського журналіста. URL: <https://cje.org.ua>
6. Львівський медіафорум. Матеріали для журналістів. URL: <https://lvivmediaforum.com>
7. Медіакритика. Матеріали про цифрову журналістику. URL: <https://mediakrytyka.info>
8. Національна спілка журналістів України. Професійні стандарти журналістики. URL: <https://nsju.org>
9. Особистий фотоархів героїв проєкту, наданий для використання під час створення мультимедійного лонгріду. URL: <https://drive.google.com/drive/folders/1nDRbAR6pLnKooesGKHVnUR1-PWXPxE88j?usp=sharing>
10. Суспільне Новини. Матеріали про російсько-українську війну. URL: <https://suspilne.media>
11. Українська правда. Матеріали про російсько-українську війну. URL: <https://www.pravda.com.ua>
12. Український кризовий медіацентр. URL: <https://uacrisis.org>
13. Укрінформ. Матеріали про діяльність Збройних сил України. URL: <https://www.ukrinform.ua>
13. BBC Academy. Journalism Skills and Training. URL: <https://www.bbc.co.uk/academy>

14. Canva Design School. Principles of Visual Storytelling. URL: <https://www.canva.com/designschool>
15. CapCut Learning Center. Video Editing Tutorials. URL: <https://www.capcut.com>
16. Dart Center for Journalism and Trauma. Resources for Journalists Covering Violence and Conflict. URL: <https://dartcenter.org>
17. DataJournalism.com. Data Journalism Handbook. URL: <https://datajournalism.com>
18. European Journalism Centre. Multimedia Storytelling Resources. URL: <https://ejc.net>
19. First Draft News. Verification and Journalism Resources. URL: <https://firstdraftnews.org>
20. Google Sites Help Center. URL: <https://support.google.com/sites>
21. International Center for Journalists. Digital Media Resources. URL: <https://www.icfj.org>
22. Journalismfund Europe. Storytelling and Journalism Projects. URL: <https://www.journalismfund.eu>
23. Knight Center for Journalism in the Americas. URL: <https://journalismcourses.org>
24. Poynter Institute. Journalism and Media Literacy Resources. URL: <https://www.poynter.org>
25. Reuters Institute for the Study of Journalism. URL: <https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk>
26. UNESCO. Journalism, Fake News and Disinformation. URL: <https://unesdoc.unesco.org>
27. UNESCO. Safety of Journalists Covering Conflict. URL: <https://www.unesco.org>

4. ТЕХНІЧНІ І ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ

Під час створення кваліфікаційної роботи – лонгріду «Історія відваги та спадкової відданості» було використано такі **технічні засоби**:

- Iphone 15 – для проведення фото- та відеозйомки, запису інтерв'ю з героями продукту, а також створення відеоматеріалів;
- ноутбук Lenovo – для обробки текстів, монтажу відео, створення інфографіки та розміщення матеріалів на платформі Google Sites;
- мережа Інтернет – забезпечувала доступ до онлайн-сервісів, пошуку додаткової інформації, завантаження та публікації мультимедійних матеріалів.

Також були використані такі програмні засоби:

- Google Sites – основна платформа для створення та публікації мультимедійного лонгріду. Дозволила об'єднати текстові матеріали, фотографії, відео та інфографіку в єдиному вебпродукті;
- VN – програма для монтажу відеосюжету. Використовувалася для редагування відео, додавання титрів, переходів, музичного супроводу та синхронізації аудіо- і відеоряду;
- Microsoft Word – застосовувався для написання текстових матеріалів, підготовки портретних нарисів, інтерв'ю та оформлення пояснювальної записки;
- Google Docs – став у нагоді для редагування та зберігання текстових матеріалів на різних етапах роботи над проєктом;
- Google Drive – був зручним для зберігання фотографій, відеофайлів, текстових документів та резервного копіювання матеріалів;
- Canva – використовувалася для створення інфографіки бойового шляху героїв, оформлення візуальних елементів та графічних матеріалів для лонгріду;
- вбудовані редактори фотографій – застосовувалися для кадрування, корекції яскравості, контрастності та підготовки фото до публікації.

Мультимедійні матеріали продукту:

- фотоархів героїв;
- авторські фотографії військових;
- відеосюжет про спадкову відданість військовій службі;
- відеоінтерв'ю з батьком і сином;
- інфографіка бойового шляху військовослужбовців;
- портретні нариси героїв;
- текстові спогади учасників бойових дій

Застосування зазначених технічних і програмних засобів забезпечило створення повноцінного мультимедійного журналістського продукту, що відповідає сучасним вимогам цифрової журналістики.

5. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

5.1. Технічні характеристики

Кваліфікаційну роботу «Історія відваги та спадкової відданості» виконано у форматі мультимедійного лонгріду. Продукт створено на платформі **Google Sites**, що забезпечує його доступність для широкої аудиторії через мережу Інтернет. Доступ за посиланням: <https://surl.li/vjvfie>

Лонгрід поєднує текстовий, візуальний та аудіовізуальний контент, що дозволяє комплексно розкрити тему спадкової відданості військовій службі на прикладі історії батька та сина з родини Магас, які разом брали участь у захисті України.

Продукт має адаптивний дизайн та коректно відтворюється на персональних комп'ютерах, планшетах і мобільних пристроях. У структурі лонгріду використано текстові блоки, фотографії, відеоматеріали, інфографіку та інтерактивні елементи, що забезпечують комфортне сприйняття інформації та сприяють глибшому зануренню читача в історії героїв.

5.2. Структура продукту

Мультимедійний лонгрід складається з кількох взаємопов'язаних тематичних блоків:

Обкладинка продукту. Перший екран містить назву лонгріду, тематичне оформлення та фотографію, яка відображає основну ідею журналістського матеріалу – спадковість мужності та відданості військовій службі (Додаток Г; Додаток Г').

Емоційний вступ (лід). Вступну частину створено у формі художньо-документального тексту, який знайомить читача з головними героями та занурює в атмосферу війни. Основним завданням ліду є створення емоційного зв'язку між аудиторією та персонажами історії (Додаток Д; Додаток Е; Додаток Є).

Авторський відеосюжет. Однією з центральних частин продукту є авторський відеосюжет про спадкову відданість військовій службі. У сюжеті

розкрито тему виховання патріотичних цінностей на власному прикладі батька, а також значення родинної підтримки під час війни.

Інтерв'ю з героями. Окремий блок присвячено інтерв'ю з військовослужбовцями. Через особисті відповіді герої розповідають про власний досвід участі у війні, мотивацію, труднощі служби та взаємини між батьком і сином. (Додаток І)

Портретні нариси героїв. У лонгріді представлено два портретні нариси – про батька («Тиша війни в погляді») та сина («Втрачена безтурботність»). Нариси розкривають особистість кожного героя, їхній життєвий шлях, характер, світогляд та ставлення до військової служби (Додаток Ж, Додаток З).

Спогади про війну. До структури лонгріду включено добірку особистих спогадів військових. У цьому розділі представлені історії, які найбільше запам'яталися героям під час служби: «Перша кава після виходу з позиції», «Маршрут, який уже не дивував». Спогади дозволяють показати війну через особисті переживання та емоції учасників подій (Додаток І, Додаток Й).

Інфографіка бойового шляху. Для візуалізації військового досвіду героїв створено інфографіку бойового шляху. Вона відображає основні напрямки проходження служби військовослужбовців, зокрема бойові дії на Донеччині, а також виконання завдань на території Сумської та Харківської областей (Додаток И).

Фотоархів. У лонгріді використано архівні та сучасні фотографії героїв, які ілюструють різні етапи їхньої військової служби та допомагають створити документальний характер розповіді.

Заклучна частина. Фінальний блок містить узагальнення історії героїв та підкреслює головну ідею продукту – мужність, відданість і любов до Батьківщини можуть передаватися від покоління до покоління (Додаток К).

5.3. Опис авторської документації

У процесі створення творчого продукту було підготовлено значний обсяг авторських журналістських матеріалів.

До авторської документації належать:

- авторський сценарій відеосюжету;
- журналістські інтерв'ю з героями;
- два портретні нариси;
- авторський вступний текст лонгріду;
- тексти спогадів військовослужбовців;
- текстові підводки до мультимедійних елементів;
- текстове наповнення інфографіки;
- заключний авторський текст;
- фотоархів героїв;
- відеоархів батька й сина;
- інфографіка бойового шляху військових;
- пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи.

Загальний обсяг текстових та візуальних матеріалів становить понад 15 сторінок авторського контенту.

5.4. Авторська документація

Заголовок

Історія відваги та спадкової відданості

Тема

Історія двох поколінь українських військових у родині Магас – батька Любомира та сина Михайла, яких об'єднала боротьба за свободу України.

Вступ

Надворі сутеніло. Холодний осінній вітер заганяв пожовкле листя під ноги, вже починало сніжити, а у дворі стояла майже неприродна тиша. Він

мовчки поправляв ремінь бронежилета сина, ніби намагався відтягнути момент, після якого все зміниться остаточно.

— «Я знав, куди він їде. І знав, що там на нього чекає», — тихо каже Любомир.

Восени 2024 року син добровільно пішов до підрозділу, у якому вже служив його батько. Той самий напрямок. Та сама війна. Ті самі вибухи, що вже давно стали частиною щоденного життя. Для одного – досвід, через який він пройшов сам. Для іншого – реальність, у яку довелося увійти занадто рано.

Вони їхали на фронт разом. У салоні автомобіля майже не було розмов. Лише короткі фрази про дорогу, спорядження і зв'язок. Син дивився у вікно, намагаючись приховати хвилювання, а батько мовчав так, як мовчать люди, які добре знають ціну війни.

Про батька

Любомиру було 47 років, коли вирішив добровільно вступити до лав Збройних сил України. Спершу воював на Донецькому напрямку, а саме біля Сіверськ-Соледача у 105 бригаді. Згодом перебував на Сумщині та Харківщині, де після навчання служив на посаді бойового медика та отримав звання сержант.

Наразі звільнений зі служби у зв'язку зі станом здоров'я.

Про сина

Син Михайло одразу після закінчення навчання, в 21 рік, добровільно приєднався до лав ЗСУ. Проходив службу в 105 бригаді на Сумщині та Харківщині разом з батьком, де отримав звання старший солдат та був старшим навідником міномета. Наразі звільнений у зв'язку із закінченням контракту.

Тиша війни в погляді

Він сидить у затінку під старим навісом, ніби намагається хоча б на кілька хвилин сховатися від війни. Навколо – густе зелене листя,

тиша звичайного літнього дня, але військова форма на його плечах не дозволяє забути, де він насправді перебуває. Навіть у спокої в його погляді помітна втома людини, яка вже давно живе між фронтовими виїздами, тривогами й постійним очікуванням небезпеки. На цьому фото він усміхається, ледь помітно, стримано – так усміхаються люди, які давно відвикли від безтурботності.

Його обличчя спокійне, але очі видають втому, яку неможливо приховати. Вони ніби постійно тримають у пам'яті щось важливе і важке: побратимів, дороги, вибухи, ночі без сну. У цьому погляді немає показної героїчності – лише тиха витримка людини, яка навчилася жити у війні.

Його руки не видно повністю, але здається, ніби навіть у момент зйомки він не може сповна розслабитися. Війна змінює звички: людина починає прислухатися до кожного звуку, реагувати на кожен рух, постійно бути наготові. Навіть під деревами, далеко від позицій, тіло пам'ятає напругу.

Форма на ньому трохи потерта, без пафосу чи ідеального вигляду. У цьому – справжність фронтового життя. Не парадний образ військового, а людина, яка щодня носить цю форму під дощем, пилом і сонцем.

За його спиною – зелень і сонячне світло, але поруч відчувається інший простір: окопи, бліндажі, звук рації та постійне очікування команди. Війна ніби завжди десь поряд, навіть якщо її не видно в кадрі. Саме тому ця фотографія виглядає такою тихою й тривожною водночас.

Втрачена безтурботність

Він стоїть у вузькому окопі серед сирої землі й оголених дерев, ніби сама війна вже стала для нього звичним середовищем. На вигляд – зовсім молодий хлопець із м'якими рисами обличчя та стриманою усмішкою. Але військова форма, брудні стінки траншеї й важкий снаряд у руках змінюють перше враження. Вони нагадують: перед камерою не просто син військового – перед нею людина, яка вже встигла побачити війну зблизька. На обличчі ще помітна

юність, але в очах уже з'явилася доросла втома, яка приходить до людей занадто рано.

Він тримає в руках мінометну міну так буденно, ніби це стало частиною щоденної роботи. Саме в цій звичності й відчувається справжній вплив війни – вона змушує молодих людей швидко дорослішати, звикати до речей, ситуацій, емоцій, які ніколи не мають ставати нормою.

Позаду бійця – темна траншея, земля й «голі» дерева. Усе навколо виглядає холодним і виснаженим. Цей простір не схожий на місце для молодості, планів чи безтурботності. Але саме тут тепер проходить його життя – між позиціями, наказами, короткими перепочинками.

У портреті найбільше вражає контраст. Молодість – і війна. Спокійний погляд – і небезпечна реальність навколо. Син – який іде тим самим шляхом, що й батько. Саме у такій спадковості поколінь виражена головна ідея цієї історії – мужність, яка виховується не словами, а власним прикладом.

Маршрут, який уже не дивував

Навіть серед випробувань війни були моменти, які згодом згадувалися з усмішкою. Серед постійної напруги, довгих доріг на передову та коротких зустрічей із рідними саме такі прості життєві епізоди допомагали Любомиру бодай ненадовго повернути відчуття мирного життя.

«Весела історія була у 2023 році, коли я їхав із відпустки назад. Міша мене проводжав. Ми сіли в таксі, і таксист запитав: То куди ви їдете? А я відповідаю: Я – у Слов'янськ», – згадує військовий зі сміхом.

У той момент ця відповідь прозвучала для нього абсолютно буденно. Навіть назва прифронтового міста вже сприймалася як звичайний пункт призначення. Так війна непомітно й поступово змінює людей: їхні маршрути, звички й саме розуміння звичного життя.

Перша кава після виходу з позиції

Найбільше Михайлу запам'яталися не вибухи й не безсонні ночі на позиціях. А короткі моменти повернення – ті кілька днів, коли війна ніби ненадовго відступала назад.

«Один із найприємніших спогадів за все моє життя – це моменти, коли ми з батьком в один день поверталися з позицій. Ця перша кава, коли ти нарешті відчуваєш себе в безпеці. Стомлений, брудний, ще в бронежилеті. Але відчуття, що ти об'єднався з рідною людиною хоча б на декілька днів у такий важкий час – найкраще, що може бути».

Після днів у холодних окопах і постійної напруги навіть звичайна кава ставала чимось важливішим за звичний ранковий ритуал. У такі моменти війна ніби затихала. Залишалися лише втома, тиша й відчуття, що поруч – найближча людина.

Саме ці короткі миті спокою серед війни він згадує найтепліше.

Особливу цінність становлять ексклюзивні свідчення батька та сина, отримані під час інтерв'ювання. Саме вони стали основою для створення більшості текстових і мультимедійних елементів лонгріду.

Інтерв'ю з Любомиром Магасом

Інтерв'юований Л. – Любомир

Час	Запитання	Інтерв'юований Л.
02:18–03:03	Розкажіть про себе до війни. Яким було Ваше життя в мирний час?	Ну, крайнім чим я займався до війни - працював в Польщі. І якраз 24 лютого 22-го року на 10 годину я був записаний для здачі документів в консульський відділ. Життя було таке, як у всіх, мирне. Здавалось, що воно було не дуже хороше, але зараз виявляється, коли дивишся назад, то це було життя прекрасне.
03:50–04:15	Що стало вирішальним моментом, коли ви сказали собі: «Я йду захищати Україну»?	Одразу виявилась така думка, 25-го лютого я пройшов медкомісію, 26-го я був в частині. Причому, ну, рішення було правильне, тому що 26 лютого зранку я перед тим, як виїжджати, включив новини і там по проспекту

		Перемоги їздили російські броньові автомобілі.
04:57 – 05:23	Що на війні виявилось найважчим – фізично і морально?	Ну, якщо говорити про фізичну втому. Насправді, колись хтось сказав, що війна – це дуже тяжка робота. Тобто, звичайно, особливо вже в такому віці – 47 років. Ну, і вже здоров'я не то, сили не ті. І тому, звичайно, і ці умови, бо ти постійно живеш, ну, не нормальних умовах, воно, звичайно, впливає. Ну, реально не знаю, чомусь якимось стараюся відключатися від цього. не звичайно. Найбільше морально впливало – втрата побратимів.
05:55 – 06:10	Що допомагало вам триматися у найважчі моменти?	Я пообіцяв дружині, що я вернусь додому.
06:25 – 06:40	Коли син вирішив теж стати до зброї, що ви відчули як батько?	Гордість за те, що він прийняв таке рішення. Треба мати характер, щоб це зробити.
07:24 – 07:53	Яким ви бачите свого сина зараз? Чим пишаєтесь у ньому найбільше?	Я щасливий, що він повернувся живими, здоровим, що він знайшов хорошу роботу. Він знайшов прекрасну дівчину, з якою планує одружитися. Я вже чекаю з нетерпінням, коли в мене будуть внуки і пишаюсь тим, що, ну, він – хороша людина просто.

Інтерв'ю з Михайлом Магасом

Інтерв'юований М. – Михайло

Час	Запитання	Інтерв'юований М.
03:05 – 03:44	Розкажіть про себе до війни. Яким було Ваше життя в мирний час?	Навчався на інженера-будівельника. По суті, був постковідний сезон, дистанційне навчання. Якраз мали виходити на очне, але почалась повномасштабна війна, і, звичайно, ніхто не вийшов
04:16 – 04:50	Коли зрозуміли, що теж, як і ваш батько, підете боронити країну?	Ну, 24 лютого ми двоє хотіли зразу йти. Тобто там не було такого, що хтось іде, хтось не йде. Але так вийшло, що батько поїхав 25-го у військкомат, я поїхав 26-го. Мене там записали типу як у добровольці, але

		сказали, що немає місця. І я вже тоді починав шукати якісь шляхи, коли то піти. Хотів іти літом 22-го, але порвав мінізк на нозі. І на рік часу це все залишилося. І вже в якийсь момент прийнялося рішення, що, після закінчення навчання в 24-му році, то піду на контракт. В принципі, так і сталося.
05:56 - 06:23	Що стало найбільшим випробуванням для вас?	Втрати близьких людей, що б я там говорив, що там умови, наприклад, то зрозуміло, що воно тяжко. Але ти якось до того звикаєш. А от коли ти втрачаєш побратимів, то це певно найважче.
06:45 – 07:20	Що допомагало не втрачати силу духу?	Бажання повернутися додому. Рідні мої, дівчина допомагали мені, ну, давали якусь мотивацію, що потрібно вернутися
07:26 – 8:02	Чи бували моменти, коли ви хвилювалися більше за батька, ніж за себе?	За себе майже не хвилювався, бо я сам пішов і знав, куди я йду. А за батька, звичайно що переживав. Переживав багато, коли ще я не служив, а він служив.
08:31 – 08:47	Яку рису характеру ви успадкували від батька?	Доброту до людей. До нього в підрозділі всі добре ставилися. В мене також були хороші стосунки з побратимами

Усі матеріали були адаптовані для мультимедійного формату та об'єднані в єдиний журналістський продукт, спрямований на висвітлення теми спадкової відданості військовій службі та збереження пам'яті про учасників російсько-української війни.

6. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ПРОДУКТУ

6.1. Умови впровадження

Інформаційний продукт «Історія відваги та спадкової відданості» реалізовано у форматі лонгріду та опубліковано на платформі Google Sites <https://surl.li/vjvfie>, а також у Facebook <https://www.facebook.com/share/1BDTqvJF6/?mibextid=wwXIfr>. (Додаток Л; Dodatok M; Dodatok H). Такий формат забезпечує вільний доступ до матеріалу через мережу Інтернет і не потребує встановлення додаткового програмного забезпечення для його перегляду.

Для ознайомлення з продуктом користувачу достатньо мати пристрій із доступом до мережі: персональний комп'ютер, ноутбук, планшет або смартфон. Завдяки адаптивному дизайну платформи лонгрід легко відображається на різних типах пристроїв та забезпечує комфортне сприйняття текстових, фото- та відеоматеріалів.

Продукт може бути використаний як навчальний матеріал у процесі підготовки студентів спеціальності С7 (061) Журналістика, а також як приклад створення сучасного мультимедійного журналістського твору. Крім того, лонгрід може бути корисним для широкої аудиторії, яка цікавиться темою російсько-української війни, військовою журналістикою та історіями українських захисників.

6.2. Специфікація аудиторії

Цільовою аудиторією інформаційного продукту є широкий спектр користувачів мережі Інтернет віком від 18 років.

Основну аудиторію становлять:

- студенти спеціальності С7 (061) Журналістика, які вивчають специфіку роботи з інформацією, медіавиробництва та соціальних комунікацій;
- педагогічні працівники та науковці, які досліджують тенденції сучасної журналістики та особливості медіатизації воєнної тематики;

- журналісти-практики, керівники медіаредакцій;
- військовослужбовці та члени їхніх родин;
- громадяни України, які цікавляться історіями захисників держави;
- користувачі, зацікавлені у документальних та мультимедійних журналістських продуктах.

Особливістю цільової аудиторії є інтерес до людських історій, заснованих на реальних подіях. Продукт орієнтований на читачів, які прагнуть не лише отримати інформацію про війну, а й зрозуміти особистий досвід її учасників, їхню мотивацію та життєві цінності.

Завдяки поєднанню текстових, візуальних та аудіовізуальних елементів лонгрід є доступним для різних категорій користувачів та враховує сучасні особливості споживання медіаконтенту.

6.3. Ефективність продукту

Ідея інформаційного продукту полягала у приверненні уваги аудиторії до теми спадкової відданості військовій службі та особистих історій українських захисників. Лонгрід сприяє популяризації цінностей патріотизму, відповідальності, мужності та родинної підтримки. Через історію батька і сина родини Магас матеріал демонструє значення сімейних традицій у формуванні громадянської позиції та готовності захищати державу.

Важливим результатом є також збереження документальних свідчень учасників російсько-української війни. Інтерв'ю, спогади, фотографії та відеоматеріали створюють історичне джерело, яке може бути використане для подальших журналістських, наукових та документальних досліджень.

Крім того, продукт демонструє можливості сучасної мультимедійної журналістики та може слугувати прикладом створення лонгрідів для студентів і молодих журналістів. Таким чином, він має не лише інформаційне, а й соціальне, освітнє та виховне значення.

Інформаційний продукт «Історія відваги та спадкової відданості» опубліковано на платформі Google Sites <https://surl.li/vjvfie>, а також у Facebook

<https://www.facebook.com/share/1BDTqvJJF6/?mibextid=wwXIfr> (Додаток Л; Додаток М; Додаток Н). Публікація продукту у Facebook продемонструвала високий рівень залученості аудиторії: вона зібрала 42 реакції, 14 коментарів та 3 репости. Така кількість органічних взаємодій свідчить про релевантність контенту та ефективність обраного тону комунікації.

ДОДАТКИ

Додаток А

**Участь у IV Всеукраїнській науково-практичній конференції
молодих вчених «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи
розвитку» (ТНПУ, 23 квітня 2026 року)**

Публікація тез доповіді

Гуцол А. Мультимедійність лонгріду: синергія тексту, візуалу та інтерактивну. *Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку*. Збірник тез за матеріалами IV Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Тернопіль, 23 квітня 2026 року) / упоряд.: Н. Поплавська, О. Мединська, О. Кушнір, О. Пелешок, Ю. Нагорна. Тернопіль: Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2026. С. 71–73.

Гуменна Катерина. Кросмедійні стратегії комунікації пресслужби Тернопільської обласної військової адміністрації в умовах воєнного стану	67
Гуцол Анастасія. Мультимедійність лонгріду: синергія тексту, візуалу та інтерактивну	71

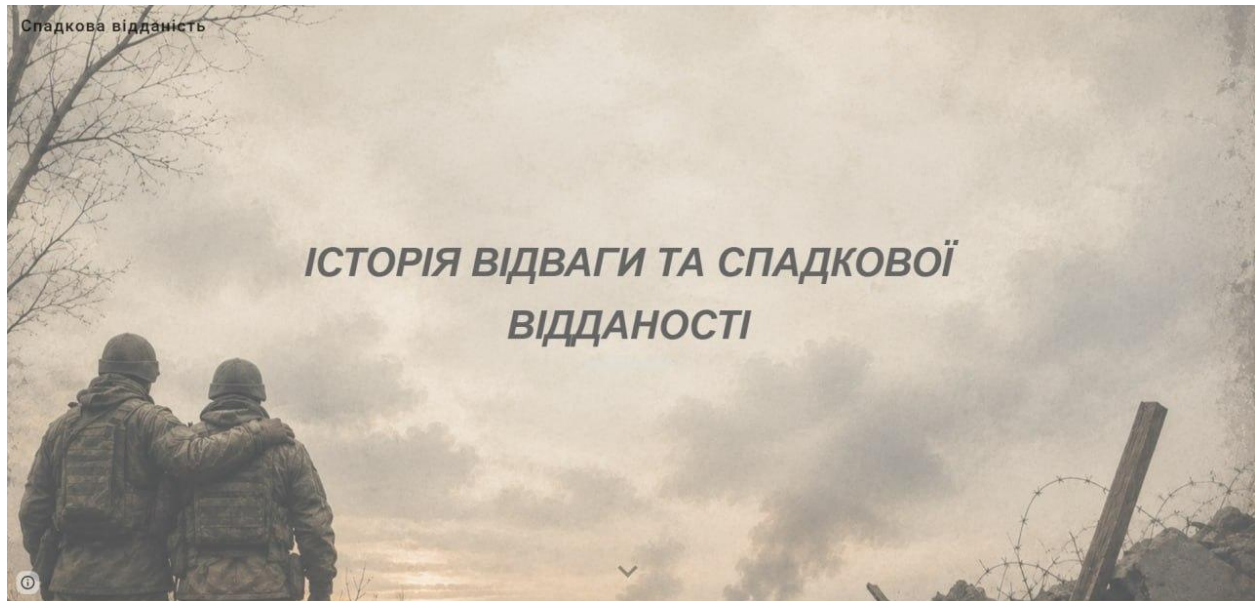

Додаток В

Участь у V Всеукраїнському відкритому медіафестивалі «Разом до перемоги!» (ТНПУ, 20 квітня – 13 травня 2026 року)

Обкладинка лонгріду

Тема лонгріду

Вступ до лонгріду

Надворі сутеніло. Холодний осінній вітер заганяв пожовкле листя під ноги, вже починало сніжити, а у дворі стояла майже неприродна тиша. Він мовчки поправляв ремінь бронжилета сина, ніби намагався відтягнути момент, після якого все зміниться остаточно.

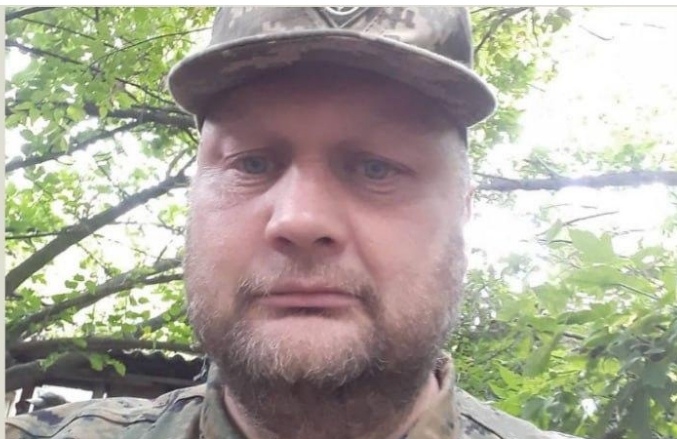
— «Я знав, куди він їде. І знав, що там на нього чекає», — тихо каже Любомир.

Восени 2024 року син добровільно пішов до підрозділу, у якому вже служив його батько. Той самий напрямок. Та сама війна. Ті самі вибухи, що вже давно стали частиною щоденного життя. Для одного — досвід, через який він пройшов сам. Для іншого — реальність, у яку довелося увійти занадто рано.

Вони їхали на фронт разом. У салоні автомобіля майже не було розмов. Лише короткі фрази про дорогу, спорядження і зв'язок. Син дивився у вікно, намагаючись приховати хвилювання, а батько мовчав так, як мовчать люди, які добре знають ціну війни.

Додаток Е

Історія бойового шляху Любомира

Любомиру було 47 років, коли вирішив добровільно вступити до лав Збройних сил України. Спершу воював на Донецькому напрямку, а саме біля Сіверськ-Соледача у 105 бригаді. Згодом перебував на Сумщині та Харківщині, де після навчання служив на посаді бойового медика та отримав звання сержант.

Наразі звільнений зі служби у зв'язку зі станом здоров'я

Додаток Є

Історія бойового шляху Михайла

Син Михайло одразу після закінчення навчання, в 21 рік, добровільно приєднався до лав ЗСУ. Проходив службу в 105 бригаді на Сумщині та Харківщині разом з батьком, де отримав звання старший солдат та був старшим навідником міномета

Наразі звільнений у зв'язку із закінченням контракту

Портретний нарис Любомира

Додаток Ж

Тиша війни в погляді

Він сидить у затінку під старим навісом, ніби намагається хоча б на кілька хвилин сховатися від війни. Навколо — густе зелене листя, тиша звичайного літнього дня, але військова форма на його плечах не дозволяє забути, де він насправді перебуває. Навіть у спокої в його погляді помітна втома людини, яка вже давно живе між фронтними виїздами, тривогами й постійним очікуванням небезпеки. На цьому фото він усміхається, ледь помітно, стримано — так усміхаються люди, які давно відвикли від безтурботності. Його обличчя спокійне, але очі видають втому, яку неможливо приховати. Вони ніби постійно тримають у пам'яті щось важливе і важке: побратимів, дороги, вибухи, ночі без сну. У цьому погляді немає показної героїчності — лише тиха витримка людини, яка навчилася жити у війні.

Його руки не видно повністю, але здається, ніби навіть у момент зйомки він не може сповна розслабитися. Війна змінює звички: людина починає прислухатися до кожного звуку, реагувати на кожен рух, постійно бути напготові. Навіть під деревами, далеко від позицій, тіло пам'ятає напругу.

Форма на ньому трохи потерта, без пафосу чи ідеального вигляду. У цьому — справжність фронтового життя. Не парадний образ військового, а людина, яка щодня носить цю форму під дощем, пилом і сонцем.

За його спиною — зелень і сонячне світло, але поруч відчувається інший простір: окопи, бліндажі, звук рації та постійне очікування команди. Війна ніби завжди десь поряд, навіть якщо її не видно в кадрі. Саме тому ця фотографія виглядає такою тихою й тривожною водночас.

Додаток З

Портретний нарис Михайла

Втрачена безтурботність

Він стоїть у вузькому окопі серед сирі землі й оголених дерев, ніби сама війна вже стала для нього звичним середовищем. На вигляд — зовсім молодий хлопець із м'якими рисами обличчя та стриманою усмішкою. Але військова форма, брудні стінки траншеї й важкий снаряд у руках змінюють перше враження. Вони нагадують: перед камерою не просто син військового — перед нею людина, яка вже встигла побачити війну зблизка. На обличчі ще помітна юність, але в очах уже з'явилася доросла втома, яка приходить до людей занадто рано.

Він тримає в руках мінометну міну так буденно, ніби це стало частиною щоденної роботи. Саме в цій звичності й відчувається справжній вплив війни — вона змушує молодих людей швидко дорослішати, звикати до речей, ситуацій, емоцій, які ніколи не мають ставати нормою.

Позаду бійця — темна траншея, земля й «голі» дерева. Усе навколо виглядає холодним і виснаженим. Цей простір не схожий на місце для молодості, планів чи безтурботності. Але саме тут тепер проходить його життя — між позиціями, наказами, короткими перепочинками.

У портреті найбільше вражає контраст. Молодість — і війна. Спокійний погляд — і небезпечна реальність навколо. Син — який іде тим самим шляхом, що й батько. І, можливо, саме у такій спадковості поколінь виражена головна ідея цієї історії — мужність, яка виховується не словами, а власним прикладом.

Додаток И

Інфографіка бойового шляху героїв

Бойовий шлях Любомира Магаса

Бойовий шлях Михайла Магаса

Додаток І

Відеосюжет

«Вони по-різному говорять про війну.

Але однаково мовчать, коли загадують тих, хто не повернувся»

Цей відеосюжет — про батька і сина, яких поєднують не лише родинні зв'язки, а й спільний бойовий шлях у боротьбі за свободу України.

Пліч-о-пліч вони служили в одному підрозділі, разом проходячи через випробування війни, переживаючи обстріли, небезпеку та відповідальність.

Через особисті спогади, архівні фронтові кадри та відверті розмови історія показує, як відвага, незламність духу та відданість рідній землі передаються від покоління до покоління.

Спогад з війни сина

«Перша кава після виходу з позиції»

Найбільше Михайлу запам'яталися не вибухи й не безсонні ночі на позиціях. А короткі моменти повернення — ті кілька днів, коли війна ніби ненадовго відступала назад.

«Один із найприємніших спогадів за все моє життя — це моменти, коли ми з батьком в один день поверталися з позицій. Ця перша кава, коли ти нарешті відчуваєш себе в безпеці. Стомлений, брудний, ще в бронежилеті. Але відчуття, що ти об'єднався з рідною людиною хоча б на декілька днів у такий важкий час — найкраще, що може бути».

Після днів у холодних окопах і постійної напруги навіть звичайна кава ставала чимось важливішим за звичний ранковий ритуал. У такі моменти війна ніби затихала. Залишалися лише втома, тиша й відчуття, що поруч — найближча людина.

Саме ці короткі миті спокою серед війни він згадує найтепліше.

Спогад з війни батька

«Маршрут, який уже не дивував»

Навіть серед випробувань війни були моменти, які згодом згадувалися з усмішкою. Серед постійної напруги, довгих доріг на передову та коротких зустрічей із рідними саме такі прості життєві епізоди допомагали Любомиру бодай ненадовго повернути відчуття мирного життя.

«Весела історія була у 2023 році, коли я їхав із відпустки назад. Міша мене проводжав. Ми сіли в таксі, і таксист запитав: То куди ви їдете? А я відповідаю: Я — у Слов'янськ», — згадує військовий зі сміхом.

У той момент ця відповідь прозвучала для нього абсолютно буденно. Навіть назва прифронтового міста вже сприймалася як звичайний пункт призначення. Так війна непомітно й поступово змінює людей: їхні маршрути, звички й саме розуміння звичного життя.

Заклучна частина

Навіть серед темряви війни залишилося те, що не змогли зруйнувати ні вибухи, ні відстань, ні страх — зв'язок між батьком і сином. Їхня історія — не лише про службу та фронт. Вона про підтримку, довіру й мужність, яка передається не словами, а вчинками.

Сьогодні вони продовжують свій шлях уже іншими людьми — які добре знають ціну спокою, дому й кожного прожитого дня.

І поки триває боротьба за незалежність України, такі історії нагадують: справжня сила народжується, коли поруч рідні люди. Саме так і формується спадкова мужність — через пам'ять, відповідальність і любов до своєї землі.

Реалізація продукту

Прошу підтримати мою кваліфікаційну роботу — лонгрід «Історія відваги та спадкової відданості». Це історія про батька та сина, які пліч-о-пліч захищали Україну. Про мужність, силу духу, родинні цінності та відданість Батьківщині, що передається від покоління до покоління. У цій роботі — пам'ять, біль, любов до країни та справжні людські історії, які не можна забути.

sites.google.com

Спадкова відданість

Подобається

Коментувати

Поширити

42

3 поширення

Аня Стасюк · 1 тиж.

Дуже чуттєва робота! 🥺🙏

Відповісти

Галина Синоруб · 1 тиж.

Молодець!

Відповісти

Vika Kozak · 1 тиж.

дуже важливо поширювати такі історії для людей! 🥺🙏 молодець! ❤️❤️❤️❤️❤️

Відповісти

Natali Bila · 1 тиж.

Відповісти

Оля Сторожук · 1 тиж.

Катерина Гуменна · 1 тиж.
дуже гарний текст, Настуню 💕🥺

Відповісти

Олена Снігур · 1 тиж.

Відповісти

Оксана Магас-Касьян · 1 тиж.

Відповісти

